

اعلامیه حمایت از زنان و کودکان
در شرایط اضطراری و مناقشه مسلحانه
اعلام شده در قطعنامه (۲۹) ۳۳۱۸ مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴

مجمع عمومی،

با توجه به توصیه شورای اقتصادی و اجتماعی در قطعنامه (۵۶) ۱۸۶۱ مورخ ۱۶ مه ۱۹۷۴؛

با ابراز نگرانی عمیق از رنج‌های زنان و کودکان غیرنظامی که در دوره‌های اضطراری و مناقشه مسلحانه در مبارزه برای صلح، خود مختاری، آزادیبخشی ملی و استقلال غالباً قربانی اعمال غیرانسانی هستند و در نتیجه دچار آسیب‌های جدی می‌شوند،

با آگاهی از رنج‌های زنان و کودکان در بسیاری از نواحی جهان، به ویژه در نواحی در معرض سرکوبی و خفقان، تجاوز و تعرض، استعمارگری، نژادپرستی، سلطه بیگانگان و انقیاد خارجیان،

با نگرانی عمیق متأثر از این واقعیت که، علی‌رغم محکومیت کلی و صریح، استعمارگری، نژادپرستی و سلطه بیگانگان و خارجیان همچنان مردمان بسیاری را تحت انقیاد خود دارند، بی‌رحمانه جنبش‌های آزادیبخش ملی را سرکوب می‌کنند و خسارات و ضایعات سنگین و رنج‌های بی‌شمار به مردم تحت سلطه خود، از جمله زنان و کودکان وارد می‌کنند،

با اظهار تأسف از این واقعیت که هنوز حملات شدیدی به آزادی‌های بنیادی و حیثیت انسان به عمل می‌آید و این که قدرتهای سلطه‌گر استعماری و نژادپرست خارجی همچنان به نقض قانون بین‌المللی بشردوستانه ادامه می‌دهند،

با یادآوری مفاد اسناد و مصوبه‌های قانون بین‌المللی بشر دوستانه مربوط به حمایت از زنان و کودکان در زمان صلح و جنگ،

با یادآوری، از جمله اسناد مهم دیگر، قطعنامه‌های (۲۳) ۲۴۴۴ مورخ ۱۹ دسامبر ۱۹۶۸، (۲۴) ۲۵۹۷ مورخ ۱۶ دسامبر ۱۹۶۹ و (۲۵) ۲۶۷۴ و (۲۵) ۲۶۷۵ مورخ ۹ دسامبر ۱۹۷۰ درباره احترام به حقوق بشر و درباره اصول اساسی برای حمایت از جمعیت‌های غیرنظامی در مناقشات مسلحانه، و همچنین قطعنامه (۶۸) ۱۵۱۵ مورخ ۲۸ مه ۱۹۷۰ شورای اقتصادی و اجتماعی که در آن شورا از مجمع عمومی خواست امکان تهیه اعلامیه‌ای درباره حمایت از زنان و کودکان در شرایط اضطراری یا زمان جنگ را بررسی کند،

با آگاهی از مسئولیت خود برای سرنوشت نسل جوان و سرنوشت مادران، که نقشی مهم در جامعه، خانواده، و به‌ویژه در پرورش کودکان ایفا می‌کنند،

با به خاطر سپردن ضرورت تامین حمایت لازم از زنان و کودکان غیرنظامی،

به طور رسمی و جدی این اعلامیه «حمایت از زنان و کودکان در شرایط اضطراری و مناقشه مسلحانه» را اعلام می‌دارد و خواهان رعایت کامل آن به وسیله تمامی کشورهای عضو است:

۱- حمله و بمباران جمعیت غیرنظامی، وارد آوردن رنج غیرقابل محاسبه و بی‌حد و حساب، به‌ویژه به زنان و کودکان، که آسیب پذیرترین اعضای جامعه هستند، باید ممنوع باشد و چنین اعمالی محکوم شود.

۲- استفاده از سلاح‌های شیمیایی و میکروبی در جریان عملیات نظامی یکی از فاحش‌ترین نقض‌های پروتکل ۱۹۲۵ ژنو، کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ ژنو و اصول قانون بین‌المللی بشردوستانه به شمار می‌رود و خسارات و لطمات سنگین به جمعیت‌های غیرنظامی، از جمله زنان و کودکان بی‌دفاع وارد می‌سازد، و باید به شدت محکوم شود.

۳- همه کشورها باید به طور کامل از تعهدات خود براساس پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ ژنو، و سایر اسناد و مصوبه‌های قانون بین‌الملل مربوط به احترام به حقوق بشر در مناقشات مسلحانه، که تضمین‌های مهم برای حمایت از زنان و کودکان ارائه می‌دهند، پیروی کنند.

۴- کشورهایایی که در مناقشات مسلحانه، عملیات نظامی در سرزمین‌های خارجی یا عملیات نظامی در سرزمین‌هایی که هنوز تحت سلطه استعماری هستند شرکت دارند باید هر چه در توان دارند برای رهایی زنان و کودکان از بلاهای جنگ انجام دهند. کلیه اقدامات ضروری باید به عمل آید تا ممنوعیت اقداماتی مانند تعقیب و پیگرد، شکنجه، تدابیر تنبیهی، رفتار تحقیرآمیز و خشونت، به‌ویژه علیه آن بخش از جمعیت غیرنظامی که زنان و کودکان را تشکیل می‌دهند، تضمین شود.

۵ - کلیه اشکال سرکوبی و رفتار بی‌رحمانه و غیرانسانی با زنان و کودکان، از جمله حبس، شکنجه، تیراندازی، توقیف‌های دسته جمعی، مجازات‌های مشترک، نابودی محل‌های سکونت و اخراج اجباری، که به وسیله طرفین خصم در جریان عملیات نظامی یا در سرزمین‌های اشغالی انجام می‌شود، باید جنایت به شمار آورده شود.

۶ - زنان و کودکان غیرنظامی، و زنانی که در شرایط اضطراری و مناقشه مسلحانه در مبارزه برای صلح، حق تعیین سرنوشت، آزادیبخشی ملی و استقلال به سر می‌برند، یا در اراضی اشغالی زندگی می‌کنند، نباید از پناهگاه، غذا، کمک پزشکی یا سایر حقوق غیرقابل انتقال، مطابق با مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، اعلامیه حقوق کودک یا سایر اسناد و مصوبه‌های حقوق بین‌الملل محروم شوند.